

ZŠ M. Šolleho

Kouřim

PUZZLÍK

Skládačka ze života naší školy

2014/2015

KVĚTEN

Den s vojáky nás zaujal

Sportujeme jako diví!

Fandili jsme hokeji naživo

KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2012

Žijeme ve škole...

Stalo se

21.4. měly osmičky přednášku a besedu s M. Hornychem o prevenci HIV/ AIDS

22.4. program ke Dni Země pro 2. stupeň

23.4. proběhla pedagogická rada

27.4. se přihlásili žáci z 8. a 9. třídy účastníci biologické olympiády

27.4. byly poslední třídní schůzky

28.4. proběhl atletický čtyřboj 8. a 9. tříd v Kolíně

29.4. Mc Donald Cup pro 1.-3. ročník v Kolíně

30.4. žáci 2.stupně se účastnili celodenního programu Ochrana člověka za běžných rizik a mimoř. událostí, který vedli záložní vojáci

1.5. byl státní svátek

5.5. proběhl Pohár rozhlasu- atletika pro 8. a 9. ročník v Kolíně

11. a 13.4. absolvovaly 8. a 9. třídy výběrové testování v oblasti společenskovedních a přírodovědných předmětů

12.5. byl přebor škol v orientačním běhu v Praze

12.5. okresní kolo Pythagoriády pro 5. ročník

12.5. se někteří žáci účastnili zdarma zápasu Kanada- Rakousko na MS v hokeji v Praze

14.5. proběhla soutěž Mladý zahrádkář

15.5. se konala odpolední výtvarná dílna- malování dřevěných hodin a hedvábí

15.5. proběhl Pohár rozhlasu pro 6. a 7. ročník

16.5. se konal v Kouřimi orientační závod pro veřejnost

19.5. jsme se fotografovali

25.5. vyrazila 1.AB na školní výlet k hasičům do Prahy

26.5. proběhlo ve škole sportovní soutěžení Hejtmanův pohár

27.5. jela na výlet na zámek Berchtold 1.C

27.5. výletovala v Praze také 8.AB (muzikál Smolíčkovi a na Neviditelná výstava)

27.5. se konala biologická olympiáda v Kolíně

STANE SE LETOS NAPOSLED

28.5. končí plavání 2.B a 3.B

1.6.-5.6. probíhají Kolínské sportovní dny

1.6. dorazí lektori z Adry, aby proběhl odložený program pro 1. třídy a 3.AB

2.6. bude Adra v 2. AB, 4.AB a v 5. třídě

3.6. končí plavání pro 1.AB

4.6. jede na výlet na Staré Hrady 3.B a 5. třída

5.6.-7.6. navštíví naši redakci spřátelená redakce Druhého patra z Frenštátu pod Radhoštěm

8.6. proběhne soutěž ve florbale v Říčanech (pro 1. stupeň)

9.6. jede na výlet do IQ Landie Liberec 6. a 7. třída

11.6. proběhne výlet na Staré Hrady- 2. a 4. třídy

15.-19.6. na ozdravný pobyt v přírodě vyrazí 1.AB, jedou na Bzenecko

15.6. proběhne hudební pořad pro 3.-9. třídu (3.-5.tř. Hudební škatulky, 6.-7.tř. Vývoj české rockové hudby, 8.-9.tř. Blues, reggae, pop a hip hop)- dárek školy pro žáky k MDD (sponzoři)

16.-17.6. výletuje v oblasti Plzeň 9.AB

17.6. má 4.AB pořad o třídění odpadů (firma Nykos)

18. 6. jede 3.A na výlet do Loučně

22.6. se koná soutěž ve florbale v Říčanech (2. stupeň)

22.6 proběhne pedagogická rada a poté schůzka s rodiči žáků budoucích 1. tříd

25.6. je tradiční školní sportovní den

26.6. slavnostně ukončíme školní rok, 9.A v 9.15 a 9.B v 9.30 také na MěÚ

29. a 30.6. je ředitelské volno z důvodů stavebních úprav ve školní jídelně

A MÁME PRÁZDNINY!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Žijeme ve škole...

Sbíráme, ale špatně zavazujeme!

Ve dnech 8.- 16.4.2015 proběhl na naší škole sběr starého papíru a kartonu. Celkem se vybralo asi 10 186 kg. Konečné číslo ze sběrný jsme zatím neobdrželi.

Nejlepšími sběrači školy jsou: **1. místo Švejdvová Eliška a Šárka, každá 600kg, 4.B a 1.B**
2. místo Skořepová Kateřina 558 kg, 2.A
3. místo Šmejkal Matěj 405 kg, 7.A

Nejvíce sběru nasbírala třída 4.B - 1485 kg - Švejdvová Eliška 600kg
2. místo 1.B - 1349,4 kg – Švejdvová Šárka 600kg
3. místo 7.A - 969,5 kg – Šmejkal Matěj 405 kg

4. 2.A 845 kg – Skořepová Kateřina 558 kg
5. 1.A 695,6 kg – Bednářová Karolína Elizabeth 120 kg
6. 6.B 635 kg – Krásová Kateřina 205 kg
7. 3.B 634,1 kg – Milerová Aneta 236 kg
8. 9.B 563,7 kg – Štuller Martin 234 kg
9. 7.B 547,3 kg – Janda Petr 335 kg
10. 3.A 444 kg – Poláková Adéla 131 kg
11. 1.C 412,5 – Šťastný Matěj 207 kg
12. 5. třída 379 kg – Pavelková Petra 98 kg
13. 4.A 376 kg - Hruška Martin 185 kg
14. 6.A 314,5 – Kociánová Barbora 103 kg
15. 2.B 207 kg – Šindelářová Nikol 64 kg
16. 9.A 132 kg – Jasanský Josef a Bergerová Hana 40 kg
17. 8. B 116 kg – Jírů Jan – 56 kg
18. 8.A 80 kg - Procházka Daniel – 80kg – přinesl jako jediný z celé třídy!

Děkujeme všem žákům a rodičům za přinesený sběr. Děkujeme dětem, které pomáhaly sběr nakládat! Bohužel byla letos velká část sběru nekvalitně svázaná, to nám dělalo následně velké potíže při nakládání. Balíky se nám rozpadaly pod rukama. Někteří také pojali sběr papíru spíše jako sběr odpadu. Do sběru patří pouze noviny, časopisy a karton! Jiný sběr je brán jako netříděný a je za něj bohužel méně peněz pro školu, tedy její žáky.

Výtěžek z jarního sběru půjde na zaplacení školného pro naši adoptovanou kamarádku Moline z Afriky a dále na dopravu dětí na různé soutěže.

Další sběr se uskuteční na podzim 2015.

M. Hampejsová

Pythagoriáda pro 5. třídu

Adéla a já, Pét'a, Šimon Kratochvíl, Denis Kovařík, Vítězslav Koreček a Tereza Silvestrová byli 12.5. na matematické soutěži Pythagoriádě. Soutěž nebyla úplně lehká, ale také ne úplně těžká. Konala se ve třech různých termínech, a proto zatím nemáme zadání, ale vzpomněli jsme si na jednu ukázkou z hlavy. Tady je: Jeden ručník se suší 45 min. Jak dlouho se budou sušit čtyři ručníky, když je na šňůru pověsíme ve 14:25? Tak takovéhle tam byly úkoly. ☺

Adel a Pét'a

Malování hedvábí a hodin se vyvedlo

15.5. se konala na naší škole akce, kdy si děti i učitelky mohly namalovat hedvábné šály a dřevěné hodiny. **Foto M. Bílková**

Žijeme ve škole...

Zahradkáři toho musí vědět dost

Dne 14.5. 2015 se vybraní žáci zúčastnili okresní soutěže s názvem Mladý zahradkář. Ta proběhla hned ve dvou kategoriích.

V kategorii 4.-6. třída se nejlépe umístil Matyáš Uličný na krásném 12. místě. Ve starší kategorii 7.-9. třída se vyšvihla nejvýše Simona Stachová na úžasné 7. místo! Úkoly nebyly jednoduché. Musíte umět poznat třeba semínka rostlin, pojmenovat rostliny jak okrasné, tak užitkové a nakonec vyřešit soutěžní test. A pokud by vás zajímal obsah soutěžního testu, zkuste si schválně pár otázek vyřešit:

1. Co pomáhají u rostlin řídit průduchy?

a) přijímání vody b) rychlost vypařování vody a dýchání c) příjem minerálních látek d) vývoj semen

2. Co je to jednodomá rostlina?

a) její semena mají 1 dělohu b) na jedné straně rostliny jsou samčí i samičí květy c) samčí a samičí květy jsou na různých rostlinách d) vyžaduje k oplození jinou rostlinu

3. Organická hnojiva jsou:

a) průmyslově vyráběná hnojiva b) statková hnojiva - hnůj, kejda, kompost c) látky používané na ochranu rostlin d) hnojiva obohacená o stopové prvky

4. Která půda je nejvhodnější pro pěstování většiny rostlin?

a) štěrkovitá b) písčitá c) hlinitá d) jílovitá

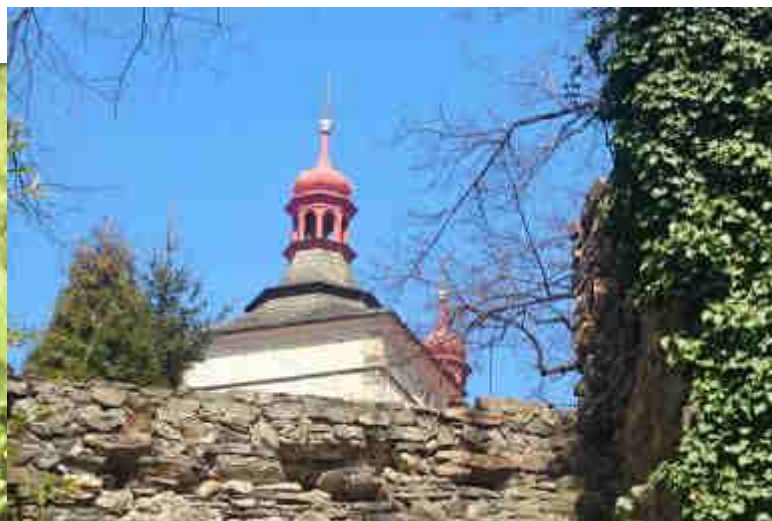
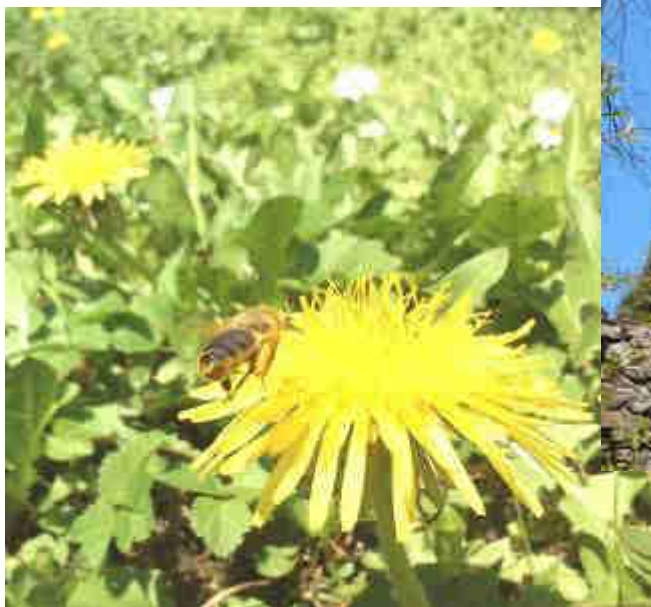
5. Co je to jednocení?

a) způsob hnojení b) způsob zalévání c) rozsazování rostlin na větší vzdálenosti d) protrhávání příliš hustého porostu

M. Choutková

Městský park na fotkách sedmáků

Krása parku přilákala o výtvarné výchově sedmičky. Vznikly neatřelé pohledy na městský park a kostel sv. Štěpána.

Žijeme ve škole...

ATLETICKÝ ČTYŘBOJ (ANEB TRÉNINK NA CESTU NA SEVERNÍ PÓL)

Chladného jarního rána v úterý 28.4. jsme se vydali do Kolína na ATLETICKÝ ČTYŘBOJ. Bohužel nezůstalo chladné jen ráno, dokonce se nám zdálo, že se stále více ochlazuje. Naším přítelem byly to dopoledne deka a horký čaj.

Závodění odstartovalo během na 60 metrů. V podstatě se jednalo o první disciplínu, ve které jsme si vyzkoušeli

sílu atletických treter. Chlapci všichni zaběhli výborně pod devět, děvčata také precizně všechna pod deset! Úvodní disciplína tedy úspěšná. Jak je vidět, zimou jsme zatuhli až později.

A začaly technické disciplíny. Vrh koulí nepatřil k našim silným stránkám, i tak se ale Ondra Richter přiblížil hranici deseti metrů! Nutno podotknout, že koule připomínala spíše ledový kus železa. Zato hned vedle v sektoru kluci přímo perlili na hodu kriketovým míčkem. Marcel Jirotko i Honza Šedina pokořili dlouhých 50 metrů! Marcel nakonec 54,31m a Honza 51,37m. A jak na tom byla děvčata? Žaneta Břečková na kouli krásných 7,93m a Lucie Vnuková 7,23m. Hody byly sice poloviční, ale zato ladnější.

Na řadu přišly skoky. Chlapci překvapili ve skoku dalekém výkony daleko přes 4 metry. 450 cm Marcel Jirotko a 490 cm Ondřej Richter. Ani dámy se nenechaly zahanbit, ty zase doplachtily dalece přes 3 metry, Žaneta Břečková 364 cm a Kristýna Kovaříková 368 cm. Pokud toto bylo překvapení, ani nelze popsat, co se dělo na skoku vysokém! Základní výšku jsme zdolávali s přehledem a nakonec to byly výkony: 118 cm pro Lucii Vnukovou a Báru Cikánovou, 136 cm pro Honzu Šedinu a 140 cm pro Ondřeje Urbánka.

Poslední disciplíny měly rozhodnout o vítězi, bojovalo se na všech frontách. Nakonec z toho byly vynikající výkony všech našich sportovců. Platilo jediné pravidlo: čím rychleji se poběží, tím bude dotyčnému větší teplo. Musím samozřejmě jmenovat nejlepší čas za chlapce v běhu na 1 km, který zaběhl Ondřej Urbánek 3:26,1. Z děvčat nejrychleji 800 m odběhla promočená deštěm (chvíli se mi dokonce zdálo, že sněží) Kristýna Kovaříková za 3:29,9 a hned v patách přivezla Báru Cikánovou za 3:30,4. Za další tři vteřinky už byla v cíli i Lucka. Hurá! Bylo to za námi a už jen počkat na výsledky a honem se jít někam zahřát!

Nevím, jak všichni ostatní strávili odpoledne, ale já jsem se uvařila ve vaně, hodila do sebe ještě bublající polévku, zapila horkým čajem s medem a citrónem a zabaríkadovala se v peřinách. Tak zase přistě! Budu se těšit ☺!

Text a foto M. Choutková

Žijeme ve škole...

Jak dopadlo atletické zápolení mladších žáků a žákyň v Kolíně

Pohár rozhlasu nám otevřel své brány v pátek 15.5. Doprava byla pohodlná, nabrala nás škola z Kostelce n.Č.lesy a autobus nás dovezl až ke vstupu na atletický stadion v Kolíně – Borkách. Hlavně nezapomenout tretry na sedačce, rozcvičit

se a jde se na to!

Celou soutěž odstartovaly štafetové běhy. Kde předat, co dělat, jak nastavit ruku, v jaké dráze běžet a jaký rozběh? Na otázky nebyl čas, rána ze startovní pistole nás rychle probudila a museli jsme běžet. A zvládli jsme to! Chlapci ve složení Kotraba, Rott, Cikán, Štuller doběhli za slušných 36,12s a děvčata Štěpničková, Havlinová, Šmigelská, Pavelková za 37,25s.

Další běhy na sebe nenechaly dlouho čekat. Na hladké šedesátce byl z našich nejrychlejší Jirka Rott 8,98 s. Z dívek zaběhla nejlépe Diana Šmigelská 9,14s. Hod míčkem byla naše silná stránka, hodně jsme věřili Filipovi Barabášovi a měli jsme proč. Jeho míček dolétl až do vzdálenosti 57,98 metrů! Dominika Štěpničková mezi děvčaty také předvedla jeden z delších hodů a to 38,82 metrů. Na řadu šly

dálkařky. Všechny tři (Korousová, Strejčková, Havlinová) podaly vyrovnané výkony kolem 3,5 metrové hranice. Chlapci ve skoku dalekém přidali 2 osobní rekordy přes 4 metry – Míra Dolejší 419 cm a Ondra Štuller 426 cm! V sektoru skoku vysokém by se nervozita dala krájet. Naše děvčata postupně zdolávala od základní výšky 100 cm jeden skok za druhým. Zastavila je všechny (Aničku Korousovou, Terezu Strejčkovou a Dianu Šmigelskou) až výška 122 cm. Chlapci na výšce nezháleli. Základní výšku 110 cm zdolali jak Martin Kotraba svým osobitým stylem, tak Petr Hakl. Nejlepší byl Lukáš Novotný, který se zarazil až o 122 cm, stejně jako naše děvčata.

Soutěž vrcholila běhy na 600 m pro děvčata a 1000 m pro chlapce. Bára Pavelková zaběhla skvělý čas 2:09,28, jen dvě vteřinky za ní zaostala Šárka Havlinová a dalších pět vteřinek a byla v cíli i Eliška Kmochová. Za chlapce bravurně zaběhl Ondřej Štuller časem 3:24,84. Tomáš Potůček i Filip Barabáš se dostali pod 4 minuty.

Den to byl krásný, plný zážitků, fandění, sportu a hlavně zábavy. Třešničkou na dortu je krásné 5. místo děvčat mezi všemi školami, chlapci skončili na pěkném 11. místě.

Text a foto M. Choutková

Žijeme ve škole...

Bloudění v Malé Chuchli jsme zvládli na jedničku

Opět po roce jsme s několika odvážlivci jeli okouknout, jak to vypadá na opravdových závodech v orientačním běhu. Jednalo se o Přebor škol konaný dne 12.5.2015 v Malé Chuchli. Počasí bylo našťastí přívětivé, a tak si všichni pobyli v lese něco kolem hodinky, aby si vychutnali ten pocit pravé „orientácké“ akce.

Již ráno panovala nervozita, co když se někdo ztratí? Naštěstí pražské lesíky nejsou nekonečné, leda že by se někdo pohyboval stále v kruhu. I tuto skutečnost jsme ale nemohli bohužel vyloučit. První pokyny na shromaždišti zněly: nepadej ze srázu a orientuj se podle Vltavy, sever bude na buzole stále na jednom místě, i když budeš buzolou točit a podobně. Po vyplnění průkazů se vyrazilo hromadně podle modro-bílých fáborků na start, pěkně do kopečka. Celí vyčerpaní jsme se dostavili na start, který se nacházel u místní mini-zoo (mimochodem, také dobrý orientační bod). Žáci mě postupně opouštěli, jak startovali z koridorů, až nezbyl na startu ani jeden. Rozhodla jsem se jít čekat do cíle, i když jsem nedoufala, že se už by se mohl někdo vrátit. A co se nestalo! Lucka Vnuková zrovna dobíhá! Naplnil mě velký pocit pýchy. Jen, aby byli „vratní“ i ostatní. A také že byli! Jeden za druhým si to pelášili na sběrku (to je název pro kontrolu před cílem, kterou musí orazit všichni, kdo běží do cíle). Měla jsem a ještě vlastně mám velkou radost! Po závodech se debatovalo, kdo kde byl, co zažil, kde spadl, kde se ztratil, nebo kde kdo kufroval (to je speciálně orientácký pojem, znamená to něco jako bloudit). Ukázka mapy, na které se závodilo, je zde:

A jak výsledkově? Nejlepší z našich mladších děvčat

(6.-7. třída) byla Kamča Holá – čas 54:12. Ze starších děvčat (8.-9.) potom Míša Švorbová za 49:48. Tratě byl stavěné dlouhé kolem tří kilometrů, žádný med. Ostatní závodníci najdou výsledky na webu závodu:

<http://roz.ini.cz/ps15/jednotlivci.HTM>

Jako by nestačilo, že jsme se motali

v lese, ještě jsme navíc hledali nakonec i pana řidiče s minibusem. Cestovali jsme totiž společně se školou z Kostelce nad Černými lesy. Za zmínku určitě stojí, že ti byli velice úspěšní, a dokonce domů vezli i pohár! Holt, zřejmě dobrý oddíl (a to doslova, mají v Kostelci přímo oddíl orientačního běhu). Na druhou stranu ale i žáci z Kostelce uznali, že naši žáci jsou opravdu odvážní, že do tohoto šli a nebáli se vyzkoušet něco nového! Ještě jednou děkuji všem za účast, doufám, že nelitujete a na orientáček nezanevřete! Orientačnímu běhu zdar!

Text a foto M. Choutková

Žijeme ve škole...

Pohár rozhlasu ve znamení osobních rekordů

V úterý 5.5. 2015 jsme se vydali na cestu do Kolína, kde jsme měli za úkol reprezentovat naši školu v atletické soutěži Pohár rozhlasu. Naše skupina čítala 16 sportovců z osmých a devátých tříd. Akce se zúčastnilo celkem 16 týmů z různých škol a naši chlapci vybojovali hezké 9. místo, děvčata byla jedenáctá. Ale jak to vypadalo v průběhu soutěže přímo na stadionu?

Na zahřátí nás čekaly štafety 4 x 60m. Štafeta ve složení Šedina, Procházka, Čadil a Richter nedala v rozběhu svým soupeřům šanci a doběhla si pro prvenství časem 31,0 s (schválně si spočítejte, na kolik vyjde na jednoho člena štafety 60timetrový úsek v sekundách).

Zároveň hnedle v tomto úvodu dne jsme se museli rozloučit s Jardou Bělohávkem, který po pádu ve štafetě (ve které mimo jiné předal kolík ještě dalšímu členu), musel do nemocnice na rentgen. Chlapcům bylo jasné, že musí o to více bojovat.

Ondra Richter za to vzal velice důrazně a jeho výkony tomu odpovídaly. Koule 9,72m a skok daleký krásný osobní rekord 514 cm! Ve skoku vysokém zabojoval opět osobním rekordem

Honza Šedina skokem 142 cm a Ondřej Urbánek s Láďou Nedvědem potili krev v běhu na 1500m. Tu zdolali za časy pod šest minut - 5:44,6 a 5:47,9 min. Patrik Čadil přidal výkon 7,6 s v běhu na 60m a ve skoku dalekém se přiblížil hranici 5 metrů (489 cm). Dan Procházka taktéž nezahálel a vrhnul (samozřejmě koulí) 8,24 m a 60m prolétl stejně rychle jako Honza Šedina za 8,0s.

A jak dívky? Předně Kristýna Kovaříková přidala do sbírky další osobní rekord ve skoku dalekém – 405 cm. Její čas na 800 m byl taktéž velice kvalitní a výkon 3:08,7 min je toho důkazem. Veliké zlepšení na 800m ale zaznamenala i Lucka Vnuková (3:18,9 min) a Maruška Blandová (3:29,3). Gratulace k osobnímu výkonu v běhu na 60 m patří i Báře Cikánové, ta se dostala pod devět časem 8,8 s. Valča Haklová a Maruška Blandová se mohou pyšnit v této disciplíně naprosto stejným výkonem 9,5 s. Obě dívčí štafety byly vyrovnané, taktéž tomu bylo v sektoru skoku vysokého,

kde všechny naše závodnice (Míša Švorbová, Bára Cikánová a Eliška Klattová) překonaly 120 cm.

Na závěr si dovolím ještě jednou poděkovat všem závodníkům a všem závodnicím za podané výkony a již teď se můžete těšit na Kolínské sportovní dny, kde již budete bojovat nejen za školu, ale i jako jednotlivci za sebe! Sportu zdar!

Text a foto M. Choutková

Žijeme ve škole...

121. záložní sbor Armády ČR učil děti, jak se mají chovat v ohrožení

Den ochrany člověka při nějaké mimořádné situaci je většinou teorie o tom, co dělat při požáru, povodni, teroristickém útoku a podobně, ale tentokrát to bylo jiné. 30.4. přijela do školy dvacítka záložních vojáků Středočeského kraje, kteří žákům 2. stupně teorii převedli do praxe. Děti si vyzkoušely ledao. A den se velmi vydařil.

Vojáci si pro nás připravili bezva program

Když se řekne CO, hned se mi vybaví den bez učení a zároveň pěkná nuda.

Tenhle rok byl jiný. Vždy, když nám paní učitelky hlásí, jaké bude téma ochrany člověka za nějaké nebezpečné situace (dřív CO), připravuju se na nejhorší. A tak po oznámení toho, že civilní obranu budeme mít tentokrát venku, jsem zbystřila. „Tentokrát nebudete sedět ve třídě, ale budete venku a přijedou vojáci. Bude pro vás přichystaná např. topografie, zdravotvěda, střelba, ukázka zbraní nebo nějaká překážková dráha,“ řekla nám paní učitelka. Zbraně! Miluju zbraně a akci, takže to pro mě byla báječná zpráva. Nejsem totiž ten typ holky, co miluje čajové dýčanky, růžovou barvičku a přesládlé šatečky s volánky. Nebyla jsem taková, ani když mi byly čtyři. Ráno na nás čekali v malé haličce vojáci, aby nám pustili video o tom, jaká byla naše armáda v době druhé světové války na výborné úrovni.

Do akce!

Ale pak už jsme šli ke skále. Byli jsme rozděleni do skupin. Nám jako první ukazovali zbraně, jak se rozebírají a jak se skládají, jak se drží. Mohli jsme na ně sahat. Paráda. Pak jsme se zkoušeli dorozumívat vysílačkou, hledali jsme „miny“, prozkoumali jsme vojenské vozidlo. Pak zdravotvěda. Základní ošetření a ukázka resuscitace. To se mi vůbec nelíbilo. Sama o sobě totiž vím, že bych ji nikdy nebyla schopna poskytnout. Přežila jsem ji a pak to přišlo. Střelba. Popravdě, nás holky víc než střelba zaujal voják Ondra, který nám měl se střelbou pomáhat. Totálně jsme z něho šlely. Když jsem

přišla na řadu, zeptal se mě, jestli jsem už někdy střelila. Řekla jsem, že ne (jestli ti je milý čtenáři do deseti let, tak lhát se nemá, ale v tomto případě jsem zalhat musela). Chtěla jsem totiž od něho „pomoc“. Vše jsem střelila do černého. Jen vykulil oči, jak je to tedy možné, že jsem skončila s nejlepším výsledkem. Tak jsem se jen elegantně usmála a odešla. Program pokračoval, zkoušeli jsme i lezení po laně, topografii, která byla u Lecháku. Na konci si

Žijeme ve škole...

vojáci vybírali nějaké žáky, aby nám ukázali, jak se musí v nějakých situacích chovat (vojáci). Na třetí ukázkou chtěli nějakou slečnu. Tak jsem se přihlásila. Řekli mi, budu hrát nějakou osobu, co budou bránit. Jeden mi podal helmu se slovy: „, Neboj, nic se ti nestane, jen jdi a mávej.“ „Když se mi nic nestane, tak proč mám proboha helmu?!“ zeptala jsem se s obavami. Jen se zasmál. Udělali kolem mě kruh a šli jsme. Mávala jsem, jak mi řekli. V tu ránu někdo zařval: „Pozor“. Jeden z vojáků mě hodil na zem, zalehl mě, pak mě vzápětí začal tahat nahoru a utekl se mnou „do bezpečí“. Byl to pro mě docela šok. :-) Na rozloučenou mezi nás hodili dýmovníci- prý abychom se rozutekli a šli domů. Musím říct, že to byla ta nejlepší civilní obrana, jakou jsem kdy zažila. Něco jsme se dozvěděli a byla i legrace.

Švarcka

Akce se líbila snad všem žákům. Odezvy byly kladné.

8.AB

Pepa: Celý den mě bavil, dozvěděl jsem se spoustu věcí, ale nejlepší byla ukáзка zbraní a střelnice. Sranda byla, když různé aktivity zkoušely i paní učitelky.

Aneta: Byl to krásný zážitek, líbilo se mi, že jsme si mohli všechno vyzkoušet a všichni byli příjemný, skvělá technika.

Jarda: Líbilo se mi, že jsme si mohli na všechno šáhnout, ale nelíbilo se mi, že jsme furt chodili.

Lucka: Volání s vysílačkami bylo fajn, ale jinak to bylo spíš pro kluky.

Míša: Všechno se mi líbilo kromě začátku, kdy jsme koukali na film o armádě.

Ád'a: Zaujalo mě, že to všechno dělají zdarma, jen proto, abychom se něco naučili

Lenka: Líbil se mi voják Ondra na střelnici. Ale jinak to bylo dobře připravené.

Dan: Nejvíc se mi líbili vojáci u zbraní, byli v pohodě a byli vtípní.

7.A

Natálie: Nejvíc se mi líbilo skládání zbraní, střelení ze vzduchovky a zakončení. Bylo dobré zkusit si něco nového.

Kamila: Já jsem si to užila! Šli jsme ven, měli nějaký pohyb a dozvěděla jsem se hodně zajímavých věcí. Mohli jsme si všechno vyzkoušet. Ale nejlepší byla ukáзка přepadu a výbuch dýmovníce.

Petr: Líbilo se mi, že tam měli pro nás soutěže a cvičení.

9.A

Lenka: Mně se líbila zdravověda, naopak se mi nelíbila práce s mapou

6.B

Lenka: Moc se mi líbil celý den, jaká to byla správná parta. Líbily se mi i úkoly, které jsme dělali.

Markéta:

Užila jsem si to, líbila se mi práce s buzolou, bylo to hustý.

Jarda: Líbilo se mi to, chtěl bych být voják

Tomáš: Moc hezký den, jiný než ostatní dny civilní ochrany. Nejlepší bylo střelení a lezní po laně.

Karolína: Dřív jsem se o tohle vůbec nezajímala, ale teď začnu. Bylo to super. Jsem ráda, že jsem poprvé viděla, co vojáci dělají.

Ivana: Líbilo se mi všechno. Moc mě bavilo střílet ze zbraně. Byl to příjemný a poučný den.

Martin: Bylo to skvělé. Vyhrál jsem 1. místo ve střelbě ve třídě.

Tomáš: Líbilo se mi to, ale štvalo mě, že na tom ozbrojeném autě byli stále ti samí ☺

Žijeme ve škole...

Tradiční Den Země proběhl v duchu různých

přírodovědných programů

Na záchranné stanici bylo na co koukat

V Průhonicích je krásná dendrologická zahrada

Měli jsme na výběr ze čtyř možností, kam se přihlásit na Den Země 22.4. Já jsem se rozhodl pro výlet do dendrologické zahrady, do Průhonic. Tam se nás ujala paní průvodkyně a rozdala nám pracovní sešity, do kterých jsme si zapisovali názvy stromů, které jsme viděli a o kterých nám paní vyprávěla různé zajímavosti. U menšího jezírka jsme se rozdělili do pěti skupin a hádali jsme vodní živočichy, kteří byli v misce s vodou. V kelímkách jsme si pak lupou některé malinké vodní potvůrky prohlídli. Zahrada byla krásně upravená a dost kvetla. Na konci jsme si udělali poznávačku. Bylo 18 otázek a já jsem uhodl jen bohužel jen 9 z 18. Výlet se mi líbil, viděli jsme plno vzácných stromů a keřů, ale zjistil jsem, že moje znalosti jsou velmi malé, proto si musím hodně věcí doplnit. **Nehete**

Galapády v 3D kině

Dne 22.4 se konal každoroční den Země. Tento svátek je asi ovlivněn oslavami Země, které se konaly v době oslav jarní rovnodennosti. Skupina, která jela spí.uč. Šustovou, Jirů a panem učitelem Čížkem, navštívila 3D kino v Praze na Flóře. Dívali jsme se na dokumentární film o Galapágách, životě tam a jaké zajímavosti ostrov přináší. Bylo to působivé. **Bára**

Fyzik, chemik a biolog jsou na pláži u moře. Fyzik vlezl do moře s tím, že si změří přílivy a odlivy. Už se nevrátí. Biolog vlezl do vody pro nějaké řasy na velmi tajný výzkum. Už se nevrátí. Chemik čeká na pláži na své přátele a po chvíli si zapíše do notesu: Fyzici a biologové jsou rozpustní ve vodě.

Psychiatr k pacientovi: "A podle čeho si myslíte, že jste Napoleon?" "Sám Bůh mi to řekl." "Kecá, nic takového jsem mu neříkal!" ozvalo se z vedlejší postele.

Proč má datel zobák? - Aby se neuhodil o strom do hlavy!

Žijeme ve škole...

V Kolíně byl během Dne Země bohatý program

Nejspíš každý z nás nesnáší, když je mu zima. My jsme 22.4. byla velká skupina lidí, která nesnáší zimu a podceňuje počasí, asi polovina lidí se totiž na Den Země v Kolíně málo oblékla a pěkně mrzla.

Já byla samozřejmě ve zmrzlé půlce, na rozdíl třeba od p. uč. Bajtkové, na kterou jsme čekali na vlakovém nádraží, jela z Prahy (a patřila do skupiny „ ti oblečení“). Byla mi zima a než jsme došli na náměstí, myslela jsem, že zmrznu. Na náměstí byl sice program, mohli jsme

třeba obdivovat hasičské auto nebo auto na elektřinu. Mně to bylo v tu chvíli naprosto jedno, jelikož jsem musela myslet na tu šílenou zimu. Pak přišlo vysvobození, paní učitelky vyhlásily rozchod.

Okamžitě jsem se svými kamarádkami vystřelila směr pekárna, kde bylo teplo. Po rozchodu jsme se vydali do kulturního domu na náměstí, kde na nás čekaly úkoly s tématem - příroda. Zde už bylo dobře. Dostali jsme lístečky, kam jsme získávali razítka, když jsme splnily úkol na některém z 18ti stanovišť. Byla to docela zábava, nejlépe jsem se pobavila na stanovišti, kde jsme museli poznávat stromy. Jelikož sotva poznám jehličnan od listnáče, natož jeho jméno, tak vám logicky dojde, že jsem se tam totálně ztrapnila. Než jsem stačila udělat z břízy modřín, dali mi radši razítko, abych mohla odejít. Po nasbírání všech razítek jsme dostali odměnu.

Byla super, ale to, po čem jsem nejvíce toužila, mi nedali. Chtěla jsem totiž balonek naplněný heliem. Nakonec ho moje kamarádka vyžebřala na nebohém malém dítěti. Podělila se se mnou o jeho obsah (o helium, jestli vám to nedošlo). Obě jsme tedy mluvily jako chipmunkové z filmu Alvin a chipmunkové. Moc jsem si to užila (a něco se i dozvěděla).

Švarcka

Učitel káže při rozdávání pololetního vysvědčení žákům: "... A nebudete-li se víc učit, bude mít padesát procent z vás závěrem roku čtyřku nebo pětku." "Ale pane učiteli, vždyť je nás ve třídě jen třicet!"

Jak se jmenuje nejvěrnější čtyřnohý přítel člověka? - Postel.

Jak se rozmnožují počítačové viry? - Pučením. Pučíš si disketu a je to.

Žijeme ve škole...

Hokej naživo

V úterý 12. 5. se několik vybraných žáků vydalo do Prahy do O₂ Arény shlédnout jeden z hokejových zápasů letošního mistrovství světa.

Do Arény jsme se nahrnuli hodinu před samotným zápasem, a ačkoliv se to nezdá, uteklo nám to docela rychle. Dlouhé chvíle jsme si krátili nadšeným diskutováním se spolusedícími a mé oči občas zalétly i k velké obrazovce nad ledem. Pevně jsme svírali vlaječky s kanadským javorovým listem a napjatě očekávali začátek utkání.

Proti sobě hrály dva týmy (Nééé, vážně?), a to Kanada a Rakousko. Každou chvíli jsme Kanadu nadšeně povzbuzovali a radovali se z dalšího gólu. Jela jsem tam se stoprocentní jistotou, že Kanada své soupeře porazí a stalo se tak. Kanada vyhrála nad Rakouskem krásných 10:1.

Všude kolem nás se ozývalo skandování a všichni jsme se těšili na další gól. Maličko mě zamrzelo, když se do branky trefil rakouský tým, ale pro Kanadu to byl jakýsi impuls, a tak hráči našťávaně vyrazili vpřed a nasázeli několik dalších krásných gólů.

Při každé brance jsem pořádně zaječela a opravdu lituji ty, kteří museli sedět vedle mě (berte to jako omluvu☺). Ale skandovali všichni.

Domů jsme se vraceli sice unavení (tedy v mém případě), ale se skvělou náladou. Byl to opravdu skvělý zážitek, na který se nedá jen tak zapomenout, a doufám, že budu mít někdy další možnost podívat se na podobný zápas.

Text Bowtie, foto H. Borová

O HIV/AIDS otevřeně

Na škole proběhla 21.4. přednáška o zajímavém tématu- o onemocnění HIV/AIDS a o tom, jak se právě tomuto vyvarovat. Přednášku a besedu vedl pan. M. Hornych, bývalý narkoman (10 let na pervitinu), nakažený HIV. Od roku 2002 abstínuje. Vedle zajímavých dat si osmáci a devátáci vyslechli i příběhy lidí, kteří jsou nemocní. Víte že:

-dnes se odhaduje asi 60 000 000 nakažených na světě, nejvíc v Africe

-v Čechách je evidováno k lednu 2015 přes 2 300 nakažených lidí, ale odhaduje se až 5 - 10krát víc

-Slovensko je země, kde jsou tato čísla velmi malá- asi 800 lidí v současnosti

-nejrizikovější věk u kluků je mezi 15-19 lety, u holek 25 let

Dost jsme toho o viru HIV a nemoci Aids slyšeli, ale i přesto jsme se dozvěděli hodně nových informací. Zajímavé mi připadaly příběhy ze života, o kterých pan Martin Hornych vyprávěl. Vyprávěl nám o osudech a příbězích lidí, kterým dělal testy, nebo se s nimi znal blíže. Pár slov řekl i o sobě, například že je HIV pozitivní a že se nakazil od svého bratra injekční stříkačkou, protože byl tehdy narkoman. Je škoda, že nám neřekl o svém životě více. Pouštěli jsme si i zajímavá videa o lidech, kteří žijí s HIV/AIDS. První příběh byl o nakaženém muži, kterého kvůli tomu vyhodili z práce, on potom spáchal sebevraždu. Nechal po sobě děti a manželku. Druhé video mělo šťastnější konec, protože nemocná žena si našla přítele, s kterým nakonec založila rodinu a normálně mohla chodit do práce. Že lidi s AIDS mohou normálně pracovat, jsem už věděla, ale nikdy by mě nenapadlo, že takový člověk může být i zdravotní sestřička nebo gynekolog. Nejzajímavější mi přišlo to, jak v klidu pan Hornych mluvil o kondomech a jiných choulostivých pojmech z oblasti sexu, neboť tak se nemoc nejčastěji přenáší. Když jedno z těchto slov řekne učitelka při podobném výkladu pubertákovi, ten dostane prostě záchvat smíchu a je konec. Od něj nám to ale směšné nepřišlo, jelikož s námi celou dobu mluvil bez servítek a na rovinu a z vlastní zkušenosti. Byla to opravdu zajímavá, varující přednáška. **Švarcka**

Co ještě zaujalo ostatní?

Nikola: Beseda se mi líbila, protože to bylo do budoucnosti dost poučné. Překvapilo mě, že pán s námi komunikoval hodně otevřeně.

Lucka: Bylo vidět, že pan Hornych věděl, o čem mluví, protože je HIV pozitivní. Myslím, že kdyby to sám nezažil, tak to nebylo tak opravdové.

Adéla: Líbilo se mi, že podrobně vysvětlil, co se může stát, když začnu brát drogy.

Žijeme ve škole...

Druhá květnová neděle = Svátek matek. Vzpomněli jste si?

MAMINCE K SVÁTKU

Ani nevíš, mamko milá,
jak jsem ráda, že tě mám.
Přemýšlím už od večera,
co Ti k Tvému svátku
dám.

Že je moje kapsa prázdná,
to mně vůbec nevadí.
Kdo v svém srdci lásku
nosí,
vždy si nějak poradí.

Natrhám Ti pampelišek,
těch dukátků ze zlata,
ať dnes všichni lidé vidí,
že jsi také bohatá.

Žáci 1.C

Fotbalový turnaj Mc Donald's Cup

29.4. se žáci 1. stupně 1.- 3. třída zúčastnili fotbalového turnaje v Kolíně. Chlapci se snažili probojovat do finále, ale bohužel se jim to nepovedlo a skončili na krásném 3. místě. Všem fotbalistům děkujeme za velkou bojovnost.

Účastníci byli:

Maxian Filip	1.B
Kubát Lukáš	1.B
Smoláková Michaela	1.C
Haladej Matyáš	2.B
Pospíšil Tadeáš	2.B
Blahout Jiří	3.A
Hampejs Filip	3.A
Kubát Tomáš	3.A
Pecka Tomáš	3.A
Smolák Matěj	3.A
Krutský Vlastimil	3.B
Stoklasa Martin	3.B

Zajímáme se o svět okolo...

Jak jsem porazila Peruna, aneb Když už nemůžeš, tak přidej!

Asi není okolo nás moc šilenců, kteří běhají stále, dokonce i s výronem kotníku, paní učitelka Hampejsová je ale nezničitelná!

Gratulujeme

k 3. místu!

První květnový víkend jsem se rozhodla vyzkoušet své síly na nejnáročnějším skymarathonu v Čechách, na Perunu v Beskydech, který se díky 41 km a hlavně pozitivnímu převýšení 3195 m řadí mezi nejtěžší skymarathony v Evropě.

S dobrým pocitem a spoustou naběhaných kilometrů v zimě i na jaře jsem se vrhla do závodu spolu s ostatními asi 500 amatéry i profíky. Počasí bylo spíše zimní, asi 5 stupňů a mrholení, ale hned v prvním kopci jsem se zahřála. Čekalo nás 6 strmých stoupání, často po černé sjezdovce, a 5 seběhů, technicky velmi náročných.

Na 12 km, při seběhu korytem řeky, jsem šlápla do díry schované pod listím a slyšela, jak mi zakřupal v kotníku. Nic mě ale nebolelo, a tak jsem pokračovala dál. Musím říct, že jsem si tu náročnou, ale nádhernou trasu opravdu užívala. Až při posledním seběhu jsem cítila, jak mi ztuhly nohy, ale běh dolů se stal trápením pro většinu zúčastněných. Spousta běžců se potýkala s křečemi.

Poslední kopec byl opravdu velká chuťovka, grande finále. Nejdřív serpentiny a nakonec prudký svah. Zde již spousta borců lezla doslova po čtyřech. Do cíle jsem se dostala v čase 6:08:38 a byla 3. v mé kategorii a 12. z 54 žen. Měla jsem obrovskou radost.

Trochu mi ji pokazil opuchlý kotník, který se vyvalil z ponožky. Úplně jsem na něj zapomněla. V nemocnici jsem se ujistila, že nebyl zlomený, ale i tak mám bohužel na čas po běhání. Ale už nyní se těším na příští rok!

Text (zmrzačená, ale statečná- pozn. redakce) bežkyňě Martina Hampejsová, foto doprovod

Proč ptáci odlétají na jih? - Protože pěšky by se do jara nestihli vrátit!

"Paní učitelko, mohu být potrestán za něco, co jsem neudělal?" "No, to v žádném případě, Pepičku." "Tak to mi spadl kámen ze srdce. Já jsem totiž neudělal domácí úkol!"

Zajímáme se o svět okolo...

Den orientace v přírodě měl premiéru v Kouřimi

V sobotu 16.5. všechny zájemce o orientační běh nebo chůzi vylákalo do Kouřimské skály asi hlavně sluníčko. Nikdo ten den ráno netušil, kudy bude muset své kroky směřovat. Orientácké značky na nástěnkách připomínaly spíše španělskou vesnici, barevně byla mapa Lechův kámen také nějak moc strakatá a co teprve vyplňování průkazky! (Horší je snad už jen test z fyziky). Všichni, kdo jste doběhli nebo došli do cíle, jste to ale zvládli na jedničku ☺!

terénní tvary

	terasa
	nos
	údolíčko
	sráz (hliněný)
	lom
	násep, hráz
	rýha, zařez, rokle
	mělká rýha
	kupa
	malá kupka
	sedlo
	prohlubeň
	malá prohlubeň
	jáma
	rozbitý povrch
	mraveniště

skály a balvany

	skalní sráz, skála
	skalní věž
	jeskyně
	balvan
	pole balvanů
	shluk balvanů
	kamenitý povrch
	skalní plošina
	úzký průchod (skalní)

voda a bažiny

	jezero, rybník
	rybníček
	jáma s vodou
	potok, řeka
	malý vodní příkop
	úzká bažinka
	bažinka
	pevná půda (v bažině)
	studna
	pramen
	vodní nádrž

porost

	otevřený prostor
	polootvřený prostor
	roh lesa
	světlinka
	hustník
	živý plot, úzký hustník
	rozhraní porostů
	skupina stromů
	výrazný strom
	vývrat

umělé objekty

	silnice, cesta
	pěšina, stezka
	průsek
	most
	el. vedení, vlek
	sloup vedení
	tunel
	kamenná zeď
	plot
	průchod (v plotu, zdi)
	budova
	zpevněný povrch
	zřícenina
	potrubní vedení
	věž, posed
	posed na stromě
	mezník
	krmelec
	plošina
	pomník, socha
	průchod budovou
	schody

zvláštní objekty

	x zvláštní objekt
	o zvláštní objekt

Co se týká statistiky, vydali jsme celkem 96 průkazek a na trati se učilo orientovat celkem asi 160 závodníků! Nutno podotknout, že se nám nikdo neztratil.

Již nyní se můžete těšit na novou mapu města Kouřim, na které proběhne závod příští rok. Ohlasy jsou vesměs pozitivní a někteří nenasytí jedinci se vehementně dožadují ještě jedné akce v říjnu. Nic neslibuji, ale vše je možné.

Orientační závody tohoto typu (výukové – pro opravdu širokou veřejnost) se konají celkem často.

Třeba 31.5. si můžete vybrat hned ze dvou závodů – v Uhlířských Janovicích proběhne jeden s názvem Běh na draka (plakát je ve škole na nástěnce) nebo v nedalekých Oplanech se chystá Oplanská školička OB. Stačí se zeptat p.uč. Choutkové. A každou středu se běhá po pražských lesoparcích tzv. Pražský přebor žactva, kde se můžete přihlásit do kategorie pro „příchozí“. Odkaz na stránky jsou zde: www.zaket.cz (záložka orientační běh).

Text a foto M. Choutková

Zajímáme se o svět okolo...

Orientovat se v přírodě s pochroumanou nohou není jednoduché

Dne 16.5. se ve skále konal orientační běh pro veřejnost pod vedením paní učitelky Choutkové. Tak jsme s Kamčou vyrazily. Bylo tam asi 150 lidí. Startovaly jsme skoro poslední. Vzaly jsme si mapu a paní učitelka Choutková nás poučovala ☺ co a jak, dostaly jsme číslo 39 a vyběhly jsme. Na mapě byly zakroužkovány kontrolky s čísly. Zelená byla za tři body, modrá za dva a červená za jeden. Doběhly jsme na pole, kde měla být zelená kontrolka, ale samozřejmě byla za hodně bodů, a proto jsme ji nemohly najít. Nakonec jsme se rozhodly jít podle Kouřimky do lesa. Tam jsme našly první dvě kontrolky, obě za jeden bod. Někde tam v lese měla být modrá, ale tu jsme taky nenašly. Prošly jsme lesem a dorazily na pole na Staré Kouřimi (chodí se tam pohádka). Chvilku jsme si sedly a odpočinuly. Zorientovaly jsme se na mapě a šly dál k druhému lesu. Tam jsme odhalily kontrolku. Vrátily jsme se k Libušinu jezírku, kde byla další kontrolka, pak ještě jedna. No, ale taky jsme zabloudily a nikde ani noha...jen klikatá cesta. Došly jsme na konec cesty a tam nic.

Najednou v křoví začaly praskat větve. Dlouho jsme neváhaly, jen se na sebe podívaly a mazaly zpátky po cestě, klacky neklacky. Na konci jsme potkali lidi, ale šli jinam, než jsme potřebovaly. Tak jsme to vzaly rovně do lesa. Tam bylo hezky a stálo to za fotku. Konečně jsme došly ke Strašíku, kde měla být někde pod schody modrá kontrolka. Kamča je seběhla a hledala. Já jsem je seběhla taky, ale dole byl neviditelný zarostlý d'olík, pochopitelně jsem do něj vlítla. A v levé noze křup... bolelo to, ale chodit se dalo. A tak jsme pochodovaly dál. Kamča poskakovala jako srnka, já se za ní belhala. Našly jsme ještě další kontrolku, potkaly paní učitelku Kotrakovou a Hřebíčkovou s Tiborkem. Čas pomalu vypršel, ale Kamča doběhla včas k cíli. Dostaly jsme diplom. Uvidím, jak dopadnou výsledky. Závod trval 90 minut a my nasbíraly sedm kontrollek .

Text Lucy, foto M. Choutková

V Duhovém parku je mnoho k podívání

V Třebovli jsme navštívili první víkend v květnu Duhový park, který je otevřen teprve od 1.5. letošního roku.

Duhový park je nový dětský zážitkový areál, kde je víc než 33 atrakcí. Většina atrakcí a soutěží probíhá ve velkých stanech. Za vyzkoušení atrakcí získáte body (samolepky) do duhového pasu, který dostanete při vstupu. Čím víc zvládnete úkolů, tím víc získáte bodů a za ně dostanete drobné sladkosti. V jednom stanu se konají show. Byly celkem tři. Viděli jsme vystoupení papoušků, lachtanů a kouzelníka. Mně se nejvíc líbil kouzelník. Soutěží je plno, vybere si každý, dítě i dospělý např. rodeo, painball, mini golf, skládačky, hokej a mnoho dalšího. Mně se den moc líbil a chtěl bych ho znovu prožít.

Nehete

Zajímáme se o svět okolo...

Facebook a my

Facebook hýbe životem skoro každého puberťáka, ale někdy je to už trochu moc. Například: Sedíš v kavárně a zahlédneš hezkého kluka u vedlejšího stolu. Sedí tam se svým kamarádem. Podíváš se na svou kamarádku. V očích jí vidíš, že se jí také líbí. Najednou řekne jeho kamarád jeho jméno. Vezmeš mobil a podíváš se na jeho profil na facebooku. Teď víš skoro vše. Kdy se narodil, kde bydlí, najdeš dokonce fotku jeho bývalé přítelkyně. Ale tohle všechno jsi mohla zjistit třeba i tak, že se s ním seznámíš, a pak se ho zeptáš. Ano, sice je to zdoluhavé, ale když se ti líbí, tak proč si ten čas neudělat, navíc to bude i příjemné, kontaktní? Přijde mi, že v téhle době chceme vše hned, rychle a běžíme životem až moc rychle. Někdy je přeci lepší se zastavit a vychutnávat si ty jedinečné chvíle, které nám jsou v našem věku nabízeny, jako první láska, první pusa, třeba i první rozchod. U většiny bohužel platí, že se tyto věci udělají přes facebook. Protože je to přes FB kratší chvílka v našem životním běhu, než vyřídít to osobně. Výhoda je sice v tom, že získáme čas, ale na co? Na to abychom mohli zrychlit, zvládnout další rychlý nesmysl?? Přece nemůžeme donekonečna zrychlovat. Jednou prostě už nepůjde zrychlovat. Co bude potom? Začneme pro změnu zpomalovat? Už teď spolu umíme sotva komunikovat. Tak jak se dokážeme domluvit u toho „cíle“? Popravdě doufám, že tuhle úvahu za má vnučata nebude psát za nějakých padesát let robot. Ale kdo ví. Třeba možná jo...

Švarcka

Týden malých zahradníčků

V pondělí,
paní učitelka práci rozdělí.
V úterý,
děti květináče vyrobí.
Ve středu,
už to s hlínou dovedu.
A když přijde čtvrtek,
zasadím pár zrněk.
V pátek,

zaleji salátek.
V sobotu,
skončíme tu lopotu.
A když přijde neděle,
vše už klíčí vesele!

Žáci 1.C

Co se taky našlo v žákovských knížkách (z internetu)

- Plive kuličky z železných trubičky.
- Nosí do školy příliš krátké sukně, takže vzbuzuje u spolužáků větší pozornost než já se svým výkladem, prosím o prodloužení.
- Lezl do pětimetrové výšky na třímetrový strom.
- Vyndala při hodině tělesné výchovy bez dovolení kozu a celá třída přes ní skákala.
- Jezdí nosem po lavici, aby to pískalo.
- Rozbila spolužákovi svačinu.
- Maže tabuli příliš mokrou houbou.
- Svým zpěvem úmyslně ruší hodinu hudební výchovy.
- Pořád se hlásí.
- Nechá se od spolužáků osahávat a nehlásí to učiteli.
- V hodině tělesné výchovy si odešel zakouřit.
- Při výletě do Terezína se nechal zavřít do plynové komory.
- Při hodině hraje piškvorky a pak buď nadává, nebo se hlasitě raduje.
- Váš syn považuje za samozřejmé se při hodině matematiky procházet po lavicích
- Neměl žákovskou knížku a odmítl mi ji dát.
- Směje se mi za zády do očí.
- Když jsem odstartoval přespolní běh, utekl domů.

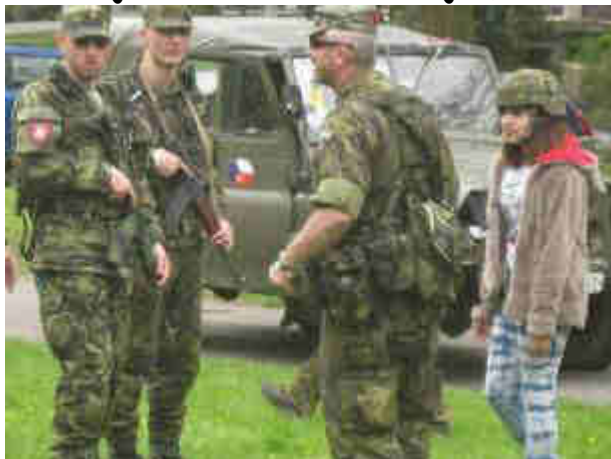

Ptáme se...

Proč se člověk stane vojákem?

Ptali jsme se aktivních záložáků, kteří nám připravili skvělý den. Den ochrany člověka při nějaké mimořádné situaci je většinou teorie o tom, co dělat při požáru, povodni, teroristickém útoku a podobně, ale tentokrát to bylo jiné. 30.4. přijeli do školy záložní vojáci 121. pěší roty Aktivních záloh Armády ČR, kteří nám - žákům 2. stupně - teorii převedli do praxe. Vyzkoušeli jsme si ledaco a zajímalo nás, co vlastně záložní sbor armády dělá, a tak jsme se ptali pana rotmistra Petra Švihovce a svobodníka CLS Vlastimila Česka

1. Kdo je to vlastně záložní voják, co dělá?

Voják Aktivní zálohy Armády České republiky je občanem jako každý jiný. Má své civilní povolání a starosti. Rozdíl je v tom, že má podepsaný tříletý kontrakt s armádou, na jehož základě chodí na vojenská cvičení a připravuje se na možné nasazení. Dalo by se jednoduše říci, že jsme takoví poloprofesionální vojáci se srdcem na pravém místě. A co takový záložák dělá, když má oblečenou uniformu? Cvičí a zdokonaluje se ve vojenském řemesle.

2. Proč se chce stát člověk záložákem?

Dobrá otázka. Důvodů je více. Má starost o svou vlast a váží si, co zde naši předci vybudovali. Tu

vlast chce bránit a snažit se, aby byla v bezpečí. Je pyšný na vlaječku na rameni a hrdě jí nosí. A samozřejmě musí mít i vztah ke zbraním a být trošku militantní.

3. Jaký je běžný život záložního vojáka - jak se zvládá civilní povolání a vojna dohromady, jak často má cvičení, co musí umět, kde se to učí...

Běžný život je stejný jako u vašich rodičů. Chodíme do práce, máme své firmy, máme děti. Na ulici nepoznáte, že občas oblečeme vojenskou uniformu. Někteří kolegové mají kvůli tomu v práci

problémy. To je známá věc. Na cvičení si vybírají svou dovolenou. Naštěstí je to menšina. Velké cvičení máme jednou do roka. Máme více menších akcí, kde si předáváme zkušenosti s kamarády od jiných jednotek, a tak se učíme nové věci. Záložák, tak jako každý voják, musí perfektně ovládat svoji zbraň a všechny vojenské dovednosti. A těch opravdu není málo. Namátkou třeba taktiku boje, zdravotvědu a topografii, řízení bojových vozidel atd...

4. Jaké vlastnosti má mít správný voják?

Musí být odhodlaný, mít smysl pro povinnost, být chytrý a chtít se učit nové věci. Musí mít důvěru k autoritám a být kamarádský. A hlavně musí být vlastenec. Bez toho to nejde.

Ptáme se...

5. Kdy je záložní sbor používán, když se neválčí, co aktivně děláte?

Naštěstí se zde neválčí, takže můžeme být povoláni v rámci Integrovaného záchranného systému třeba při povodních nebo na jiné přírodní katastrofy. Můžeme hlídat důležité objekty či hranice. Vyhledávat ztracené děti. Pomáhat při hromadných nehodách. Je toho více.

6. Při jaké mimořádné situaci jste pomáhali?

Na povodních v roce 2002 a v roce 2013. Při hledání dvou ztracených dětí v roce 2014.

7. Je psychicky těžké dělat tohle povolání? Co je nejtěžší?

Není to naše povolání, je to poslání, děláme to dobrovolně. A ano, povolání vojáka je těžké a náročné. Nemůže to dělat každý. Musíte zvládat hodně věcí, nové technologie, fyzickou a psychickou zátěž. To nejtěžší ještě nepřišlo. Naštěstí.

8. Jaký je poměr mužů a žen v armádě? Co dělají ženy nejčastěji?

Neznám přesný poměr, ale žen je stále více. Jsou i v naší jednotce. Mají stejné povinnosti jako muži. Mají to stejně náročné, ale s tím do toho šly a chtějí to tak. V armádě jsou ženy většinou na funkcích, které nejsou v takzvané první linii. Jsou na základnách, řídí vozidla. Je toho mnoho.

9. Učíte se i nějaké bojové umění?

Přímo při výcviku ne, ale 90% příslušníků jednotky v civilu trénuje některý z bojových sportů.

10. Jak je těžké celé aktivní vybavení?

Jde o to, na jak dlouho opouštíte tábor. Podle toho máte výbavu. Zbraň, munici, výstroj, vodu, potraviny, suché prádlo, provaz,..... je toho hodně. Nejčastěji máme tak 15 až 20 kg. Když se jde opravdu na delší dobu, je to okolo 35 kg.

11. Co musí člověk studovat, aby se mohl stát vojákem. Co má dělat?

Musí mít ukončené střední vzdělání s maturitou. Musí se tedy učit. Protože jako voják se bude učit neustále. Armáda má vlastní střední i vysokou školu, kurzy na cizí jazyky a odbornosti.

I nové zbraně jsou čím dál složitější a to se musíte také neustále učit.

Foto M. Bílková

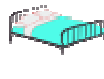

Mluvíme anglicky...

The Princess and the Pea

by Hans Christian Andersen
(1805-1875)

Once upon a there was a who wanted to marry a ; but she would have to be a real . The travelled all over the to find 1, but nowhere could get what he wanted. There were princesses enough, but it was difficult to find out whether they were real ones. There was always something about them that was not as it should be. So he came again and was , for he would have liked very much to have a real .

1 evening a terrible storm came on; there was thunder and , and the poured down in torrents. Suddenly a knocking was heard at the gate, and the old went to open it. It was a standing out there in front of the . But, good gracious! What a sight the and the wind had made her look. The water ran from her and ; it ran into the of her and out again at the heels. And yet she said that she was a real .

"Well, we'll soon find that out," thought the old . But she said nothing, went into the -room, took all the bedding off the bedstead, and laid a on the bottom; then she took 20 mattresses and laid them on the , and then 20 eider-down beds on top of the mattresses. On this the had to lie all . In the morning she was asked how she had slept.

Mluvíme anglicky...

"Oh, very badly!" said she. "I have scarcely closed my all . Heaven only knows what was in the , but I was lying on something hard, so that I am and all over my body. It's horrible!"

Now they knew that she was a real because she had felt the   through the 20 mattresses and the 20 eider-down beds.

Nobody but a real could be as sensitive as that. So the took her for his wife, for now he knew that he had a real ; and the was put in the museum, where it may still be seen, if no 1 has stolen it.

The End

7.A perli

- Née, já se přicucla na elektrický vodovod!
- Jsem princezna na hňásku, která poztrácela podrážku.
- Já jsem mrkvomor.
- Měsíce v zimě: doba předledová, doba ledová a doba poledová.
- Čím víc, tím méně - tak je to čestinsky správně.
- Nech toho, jinak na tebe plivnu nudli.
- Vyjmenuj světadíly: Evropa, Asie, Afrika, Severní ledový oceán, Aljaška.
- Včela visí na stromě.
- Co se pěstuje v subtropích? Pomeranč a áloha.
- Vy máte doma tropy? Ano, je tam teplo, vlhko a srážky (náš pes tam čůrá).
- Jak se jinak řekne žárlivec? Obelix.
- Napiš českého interpreta: Česká hymna.
- Můžu tu prezentaci vytvořit na kalkulačce?

Na schodech maringotky hrál klaun se svým psem karty. Kolem šel ředitel a řekl: "Poslyšte, to je ale dobré. Měl byste s tím vystoupit v manéži." "To ne, z toho by byla ostuda. Tenhle pes je totiž hlupák. Vždycky, když dostane dobrou kartu, začne vrtět ocasem!" odpověděl mu klaun.

Přišel muž domů a žena mu hlásí: "Náš malý Pét'a si dnes vydělal své první peníze." "Vidíš, on je asi po mě," holedbal se otec. "A jak si je vydělal?" "Prodal kamarádovi tvou dýmku!"

Mluvíme anglicky...

Dear Moline,

we send you a lot of spring greetings from Kouřim. After winter everything starts to be green and flowers are blooming. In the Czech Republic we celebrate Easter in spring. We have a lot of traditions, for example we colour eggs, make decorations which symbolize spring time and boys make “pomlázka” (it is made of twigs and one end is decorated with ribbons). This year, our school prepared an exhibition where we welcomed spring. Every class in our school made many products for spring or Easter time. Other people came to look and they could buy these beautiful things. It took us the whole day to create them, but we were happy to see that people liked it very much. In the picture you can see a big rabbit made of straw.

We love sports and so our students participate in many

competitions. They play football, different kinds of games with ball, table tennis or they do dancing. In February, the 8th classes went skiing. Some students were skiing for the first time but in the end everyone learned to do it. They spent one week in the mountains and they played many games and enjoyed snow.

Our students also went to Prague (it is our capital city) on a special expedition called Karakoram. They could try many tasks in a climbing centre and everyone loved it. Not only boys tried climbing, but also girls weren't afraid

to climb really high. We add some photos so you can see some of the tasks they managed to do.

We send you a present and we hope that you will like it. We don't know anything about your favourite colours so we finally chose pink. But we

would be grateful if we could learn something about you, your hobbies and place you live. Could you please write us a letter? We would like to hear from you.

Our address is:

ZŠ Miloše Šolleho Kouřim
Československé armády 626

Kouřim 28161
Czech Republic

Best wishes

Students and teachers from Kouřim

Objevitelé...

Zikmund a Hanželka

Miroslav Zikmund, narozen 14. února 1919 v Plzni

Jiří Hroch, narozen 24. prosince 1920 v Strakonci

Oba dva pracovali v Tatře v Koprivnici, s Tatrovkami podnikli cesty přes celý svět
Z. a H. s jejich Tatrou T87 v Kóhře

Mapa cesty Z. a H. napříč Afrikou. Tato cesta oběhovkovi sami dva s Tatrou T87

Z. a H. projížděli upříme domorodci v vesnici, poznali přitom velké množství krásné sluhar.

Druhou cestu už oběhovkovi přes Asii s doprovodem a s větším autem: Tatro 905.

Cesta přes Asii byla delší a náročnější

Cestou zpět potkávali zdejší obyvatle, jejich kulturu atd.

Po dokončení cesty společně napsali několik knížek o cestě.

Bavíme se...

Kočí seriál dramaticky pokračuje. Dnes naposled. Jak jsem s naší Micinou zatočila

Nevíte jak naučit kočku jednou provždy poslušnosti?? Naše Micina se chovala v poslední době velmi drze a nesnesitelně, tak jsem jí to spočítala!

Nevím, co to bylo za období, ale naše kočka pořád zlobila. Ráno mě třeba vzbudilo kňourání a škrábání na dveře. Naše Micka měla hlad, tak jsem jí jako obvykle dala její porci granulí, konzervy a mléka. Údivem jsem vyvalila oči, protože během minuty to bylo v ní - a že toho málo nedostává. Pořád na mě koukala smutnými očima a chodila dokola okolo granulí, tak jsem jí tedy ještě přidala. Opět jí to nestačilo a zase kňourala... a tak to pokračovalo, dokud nám nevyjedla celou spíž. Pak se odvalila na gauč a spala. Spala a ani nedutala. Až ráno se opět vzbudila a začala nesnesitelně kňourat - myslela jsem si, že má určitě zase obrovitánský hlad, tak jsem jí nasypala plnou misku granulí. Nic... jen si k tomu čuchla a zase odešla a začala zpívat bohužel strašně vysoko, a ať jsem dělala cokoli, ten řev neustal, a když jsem jí zavřela ven, tak začala ještě hlasitěji a sousedi nadávali, tak jsme si jí bohužel museli vzít domů. Konečně to řvaní ustalo, a tak jsem s hrůzou, co provede zítra, šla spát. Bohužel se moje očekávání naplnilo. Když jsem se vzbudila, nepoznala jsem vlastní pokoj... všechno bylo sházené a rozbité a to i v obýváku a kuchyni. No tohle mě už dostalo! Kočku jsem chytila za ocas, hodila na gril a byl pokoj.

Kamča

Teroristický útok v Kouřimi?!

Možná se vám to zdá nereálné, ale opravdu to je tak! Útok byl směřován dokonce na jednu z učitelek naší školy!

Už jste přemýšleli o tom, proč nosí paní učitelka Hampejsová berle? No, říká se, že si vyvrkla kotník, když běžela závody. Jenže to není vůbec pravda! Skutečný důvod jsme doposud znali pouze my, redaktoři. Když šla paní učitelka ze školy, za rohem ji přepadli dva nebezpeční teroristi! No nekecám! Byl to mazec, jenže paní učitelka se nenechala jen tak zastrašit. V tu chvíli se projeví její bojové schopnosti a dala teroristům co proto! Řeknu vám, ti se ke Kouřimi už nepřiblíží, protože si myslí, že takhle bojovat tu umí všichni. Naše hrdinka paní učitelka Hampejsová sice skončila se zlomenou nohou (zlomila si ji, když kopl do jednoho ze dvou padouchů), ale oni dopadli mnohem hůř, to mi věřte. Policie je musela odvézt do

nemocnice v Kolíně. Já nevím jak vy, ale já jsem rozhodně rád, že paní učitelka je na naší škole. S takovými kantorkami se ubráníme i celé armádě.

Text Honza, foto M. Bílková

Z nemocnice volají do obchodu s motorkami: "Haló, vy jste včera začali prodávat ty nové motorčky. Kolikpak jich bylo?" "Bylo jich jen deset a jsou už bohužel vyprodané. Proč se ptáte?" "Tak to se nám ještě tři toulají někde po městě," sdělili jim místo odpovědi z nemocnice.

Matka přivedla dceru k lékaři: "Pane doktore, prohlédněte prosím moji dceru. Podívejte, jak má pořád vytřeštěné oči!" Lékař dívku prohlédl a po chvíli řekl: "Tak už je to v pořádku, maminko. Jen jí přistě neutahujte tak tu gumičku ve vlasech."

Bavíme se...

Puzzlík

11. ročník

Redakce 2014/2015

Grafička :

Nikola Ambrožová (Bowtie) 9.B

Redaktoři:

Tereza Švarcová (Švarcka) 8.A,

Lucie Kubelková (Lucy) 8.B

Marek Čejka (Marek) 7.A,

Jan Bug (Honza) 7.A,

Kamila Holá (Kamča) 7.A,

Matěj Drahota ((Nehete) 7.A,

Barbora Pavelková (Bára) 7.B,

Tomáš Chlubna (Jonáš) 6.A

Adepti na post redaktora:

Alexandra Rock (Saša),

Adéla Novotná (Adéla),

Petra Pavelková (Pěťa),

Filip Ambrož (Amby) z 5. ročníku

Šéfredaktorka:

Marie Bílková

Tisk sborovna ZŠ Miloše Šolleho Kouřim,

náklad 100 výtisků pro žáky

a pedagogy školy. Časopis k nahlédnutí na

městské vývěsce na poště a na stránkách

školy www.zsk.cz

Starý myslivec šel na pochůzku s nováčkem, kterého zaučoval: "Dávej pozor, přemýšlej a uč se," radil mu. Přišli k díře a myslivec do ní zavolal: "Hej, hej!" Z díry vyběhl králík, myslivec střelil a byl úlovek. "Rozumím, je to jasné," řekl nováček.

Přišli k další díře a myslivec do ní zavolal: "Hola, hola!" Z díry vyběhl jezevec, myslivec střelil a byl úlovek. "To je přeci snadné, chtěl už bych lovit sám," řekl nováček. "Radši ještě dávej pozor, uč se a přemýšlej," nabádal ho myslivec. Přišli k třetí díře a myslivec do ní zavolal: "Hú, hú!" Z díry vyběhla liška, myslivec střelil a byl úlovek. "Už mi to poučování vadí. Chci už lovit sám," dožadoval se svého nováček.

"Tak to tedy opatrně zkus," svolil myslivec. Přišli k díře, nováček do ní zavolal:

"Haló, haló!!" ... A z díry vyjel vlak a přejel ho.

Po vysvětlení slovesa taviti tvořili žáci věty: "Moje maminka pracuje v mlékárně a taví tam sýry." "Můj tatínek je slévač, taví různé kovy a odlévá z nich věci." "Můj strýček je sklář a každý den taví sklo ve sklářské peci." Pepíček svou větu vytvořil takto: "Já mám v Kolíně babičku a ta ví houby."

Letí netopýr nocí a najednou bum - narazí do stromu. Sebere se, srovná křídla a letí dál. A za chvíli zase - prásk do skály. Zatřese hlavou, sundá si z uší sluchátka a říká: "Sakra, já se s tím walkmanem snad jednou přizabiju."